RASGOVOR PASTIRSKI VARHU PORODJEGNA GOSPODINOVA JEDNE...

Anica BoškoviL·

Digitized by Google

31
G
6
8 K
7

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu
21. B
II. ~~20. b.~~

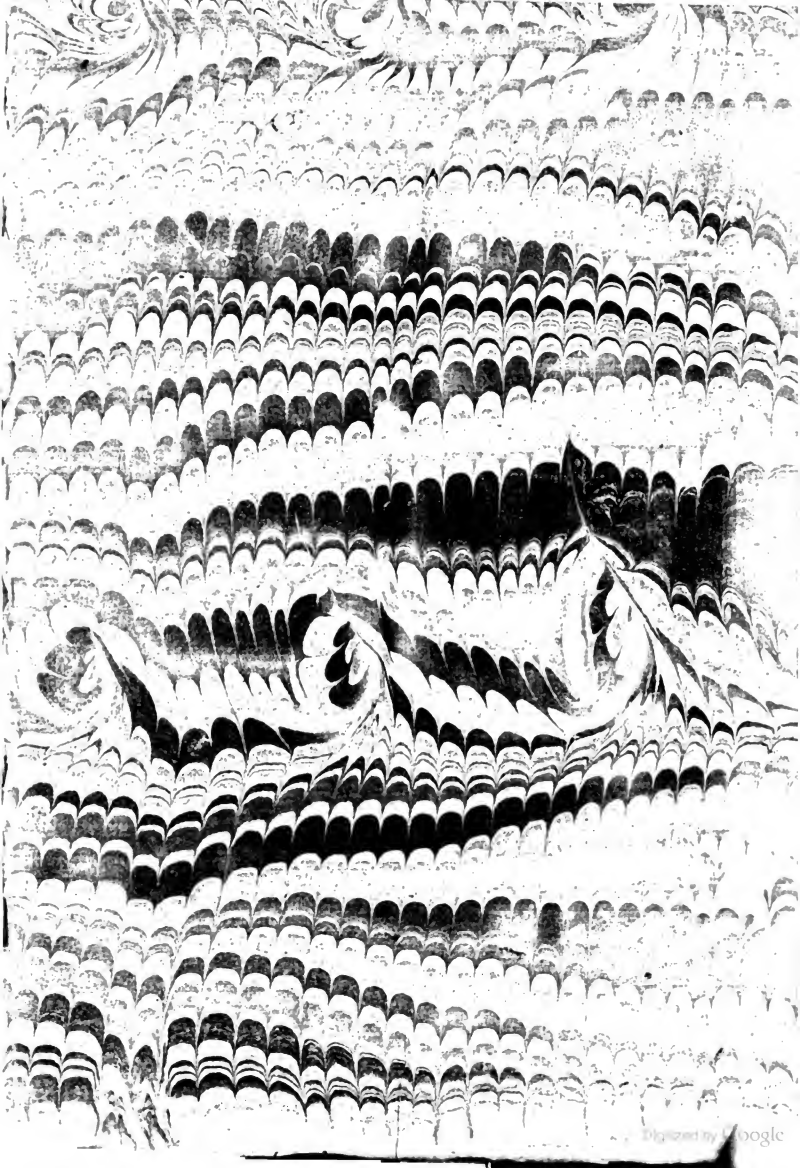
Digitized by Google

91-9-G·24

25.1.92.
II
21
3
1
II
21
B

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

RASGOVOR
PASTIRSKI
VARHU
PORODJEGNA
GOSPODINOVA
JEDNE DJEVOJCIZE DUBROVKIGNE.

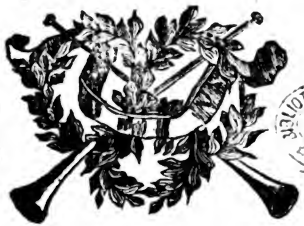

BIBLIOTECA NAZIONALE ROMA

U MLEZIEH, MDCCLVIII.
Po Francesku Storti.
Dopuſctenjem od Starieſcin?.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRIDRAGOJ BRACHI,

OZIMA *BARU*, I *RUGGIERU*, BOSCHOVICH od Druſcbe Jeſuſove. P.

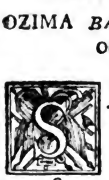

Nam, da na ſvjetu bit najposledgni darſciſe ſa neſgodu (oſvem ſmarti) ù ſvakoj ſtvari; i rasloſcito, ukoliko parva mieſta priteſcju koris ù ſvemu, i ſtjecju ſvaciu zjenu. Alli ja ne tako, bitſe rodila najposledgna ù naſcjoj kucchi zjenim ſa priveliku, i ſrechju i koris; er imajuchi prid ſobom isglede ſvè oſtale Brachjè, i Seſtarà, mogah, (ſaſve mallo umieh) na nacin od Pcelè, vadit i ja ſa mene koriſni, i zjegneni med gnibovjeh krepoſti. J' Vami megbju iniem, koliko ſpoſnamſe darſcjana Brachjo Pridraga, koji ne ſamo daſtemi oſtavili tolike liepe iſglede is Vaſcega djetinſtva; nego joſc i ukaſali (ſcto najvechje utiſcti) pravi put naſcega vjekovitoga ſpaſegna, buduchi potlacili ſveſcto obechiva ſvjet pridavajuchiſe na sluſcbu Boſciu, uk-

loniſteſe ù ſveti Red. Ovò tako mudro obragne, pokli ucigneno od Vas, bi ſadoſta, da bes drugoga promiſcgljugnà priteghne ſaſvom ſilom ſa ſljeditga; ì ako to neiſpunib, mojaje krivina, erſe oprjecik s' tolikom nebarnoſtim Viſcgnemu Dobrocinzu, ì ucinib prem nedoſtojna tako velickè miloſti. J' pokli, kako rekob, njeſam bila ſrechna, ni doſtojna ſljeditvas ù poglavitomu, niti moje hitje dopuſctavami da budem iſgledatiſe ù vaſcè ſvakdagne ſabave, ukoliko parvì od Vas, po ſvetoj obicjaj Otazà Druſcbe Jeſuſove naſtoi na raslika djella, upravjena ſa koris od Jskargnjeb; à drugbi poſtavjenje od ſvoieb ſtarjeſcinà, na ſabave toliko viſokè, koliko uſdighnuteſu iſte ſvieſde od naſce semglje: ſcto moja pamet nie podobna dobititi, kolio magne ſljediti? Alli moja ſrechja! iſnaghjob ka ì obadva, kako ſa odabnut mallo od inieb truda, uloſciliſte ſctogodi vremena ì ù ſlagagnu

gnu Latinskieh pieſnì ; Zjechja ceſſa, buduchiſe probudila ù meni gneka oſobità ſceglja, dabih mogla kakogodi ù temu, pokli nemogu ù drugomu s ljeditvas, ſtavihſe ì ja, ù naſc slovinski jeſik, na cjas Pris.a Djeteſcza Jeſuſa, ſa naſciu gljubav porodjena, ovi Paſtirs i Raſgovor sloſciti : Scto pognegovoj ſamoj miloſtì bi ispugneno. J'ako ſctogodi dobra ù temu nahodiſe, gnemuje hvala; toli koje pomagnkagne, mojaje slabos, neumiuchi fraku, moioj pameti udjegljenu, podpuno dohititi. Gnegovoj dake ſamoj slavi ì poklognegno ima biti. Sato, islaſechi ſada na ſvjetlos (ſaſve nedoſtojno, akosè gledà po komu ishodi) alli pridoſtojno zjechja velikoga Otaj ſtva koje ù ſebi uſdurſcì, Vamiga upravgljam, kako jedan dielak onieh naravnjeh krepoſtì, s'koiem od naſcega ſtvoriteglja Viſte ſa gnegovu slavu tako obilno nadareni. Neka Vi iſpunite moju poſejudu, ì ſajedno s'Vaſcjem velikjem djel-

djellima, ovò moje malo, budete pridatmu, i na gnegovu cjas podpuno upraviti. J' ako odi na ſvjetu vidisè, da i kragljevskoj Djezi ugodanje ſvaki dar, kadimje prineſen od rucke poſnane, koga Dvornika gnibova Roditeglja, koliko vechjè, mògu ufati ja, da Ovo Nebesko Djeteſcze; Ovi malahni kragl naſcjeh ſarzà, primichje to dobrovoglno akomu od Vas pridano, i prikaſano bude, pokli poſnani gnemu, ako Dvornizi ſvoga Vjecnoga Chinai chka odreghjeni, ſa pod ſvoiem iſtjem ſtiegom ſaedno vojevati; i dachjè udjelit, po vaſcjeh molbah, ſvoj ſveti Blagoſov, da koigodi plod is tega usbude iſvaditiſe. Sato molim ſvè Djevojcize naſcega ſlovinſkoga jeſika (na koris od koieh) ovò oſobito upravgljenoje, da kadim ù ruke budu dochi, ove kakuegodſu, moje pieſni, iſtratè dobrovoglno ſctogodi vremena ſa pomgnivoih proſctitì. Pokli ufam, da imajuchi prid ocima, iſvarſnè iſgle-

glede od Gljubize, nechjè moch inako, negli okoriſtitſe mudriem nauzima ſtaroga Lovorka, i tlacechi hrabreno ſvjetovne ispraſnoſti, poſvetit ſvoje ſarze, i ſve ſceglje Pris.m Djeteſczu, koi ſam doſtojanje ſvè naſcè gljubavi. Ah koliko ſrechna, i ceſtita zjenilabibſe! kadbi po ovemu putu kojagodi od gnih nadomjerila ſamene, ſtavgljajuchi ù djello onò, ſctoſam ja vaſda poſnala, i nigda iſpunila. A' Vi Gljub.e Brachjo sljedite naſtojat ſveghjer na vechju slavu Boſciu, ſa koje biliſte tako miloſtivo obrani, i ſpomeniteſe od mene ù ſvetomo Poſvetiliſctu, i ù Vaſcieh molitvah, da i ja ſtecèm onu Blaſcenu ſvarhu ſakojeſmo ſtvoreni; neka ſaſve raſdjegljeni na ovemu ſvietu, budemo na drugomu po ſve vjekuvjecianſtvo ù Bogu ſjedigneni.

Js Dubrovnika na 24 Decembra 1757

Gliubeſcva Seſtra
Aniza Boſcovich

Quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur filius Dei.

ROMA

R A-

Digitized by Google

RASGOVOR PASTIRSKI
VARHU PORODIENJA GOSPODINOVA

GLIUBIZA, TRATORKA, LOVORKO.

BIBLIOTECA NAZIONALE ROMA

JSctom bieſce obasjala
Svoiem ſrakom zora biela;
Nochne tmine raſtierala;
A' ſcjudjeni dan dovela:
Dvie isbrane Paſtirize
Po travizi ù veſeglju
Jſvedoſce milè Ovcize,
Da naſitè ſvoju ſceglju.
Ter ſelenoj ù Dubravi
Sasjedoſce pune mira
U' jedinſtvu ì gljubavi
Ghdi Jezero biſtro iſvira.

Digitized by Google

Tad Gljubiza ù pokoju
Nebeskoga puna ureſa
Svu upravi pamet ſvoju,
I' ſve misli, put Nebeſa.
Sa dat hvale Priviſcgnemu:
Satiem uſta ſvoja otvorì,
I' s' Tratorkom Ona ù temu
Na ovi nacin progovori.

Gliub. Ah Tratorka ſnam, ì vidim;
Priproſteſmo Paſtirize;
Alli ſato neſavidim
Od najvechje ces kraglize
Ako One dobro ſvako,
I varhu nas vlas imaju;
Nie ſato rjet nikako
Da podpuno uſcivaju.
Kadbi ovo bes krivine
Liepo bitie raſmislile,
Gnihovebi velicine
Snaſciem mirom promienile.
Mi dobromu Stvoriteglju
Nepriſtaune hvale damo
I' gnegove u veſeglju
Liepe dare uſcivamo.
Kad ovuda naſcja ſtada
Mirnu paſcju uſcivaju;
Daih pomgna naſcja vlada
Sad potrebe neimaju.

Sato

Sato ì mi kakogodi
Scto umiemo slaghje, ì draſce
U' ſamochi ſvetoj odi
Naſitimo duſce naſce.
Raſgovori naſci ſveti
Jeſtojskaje gnim'isbrana
I' ſatoſe moſce rieti
Daih taka kriepi hrana.
Ah naſtojmo ſad ſvakako
Rajske ſceglje probuditi;
I' duhovnom hranom tako
Saednoſe pokriepiti.
Sarze moje priveliku
Odi s'tobom rados chjuti;
Sato liepu, ì veliku
Stvar ù ſebi odkriehjuti.
Trst. Poſnam ì ja bitje naſce,
Da oſtala ſva nadhodi;
Er ù gnemu ſctoe najdraſce
Mirſe ovako ljep nahodi.
Stvoriteglju ſato momu
Scjudjelabih harna biti,
I' na daru tolikomu
Gljubavimu odvratiti.
Alli ſveſcto slabos moja
Neumie dohititi;
U' ſvemumi krepos tvoja
Sarzalochje pravo biti.

S' tobom po ſve danke moje
Obralaſam pribivati,
Sa podpuno ſvete tvoje
Raſgovore uſcivati.
Sato pocni, nezkni vechje,
Iſriet ſctoſi namislila;
Erſi ù meni ſve najvechje
Sa cjut ſceglje probudila.
Tochje ſctogod liepo ſada,
I' koriſno meni biti:
Nechje uſta tuoja ikada
Iſpraſnoſe otvoriti.
Glub. Ako tako gljubav moja
Ugodnaje Tebi ù ſvemu,
Podpunochje Duſcja tvoja
Uſcivati ù ovemu.
Sato ſ ja rada ù ſebi,
Eto vechje nauſdanu,
Sad odkrivam odi tebi
Stvar ovako nenadanu.
Kad ſve mùci, ì pociva
U' najdubje doba od nochi;
Tada duſcja mâ uſciva
Trajuch vrjeme ù ſamochi.
Tako nochjas ò po nochi
Biah pamet prikupila,
Terje ſaſvom mojom mochi
Put nebeſa upravila.

J'Sa

J' ſa vechma raſaſnati
Da podpuno gljubim gnega,
Uſeh pomno rasbirati
Dobrocinſto Priviſcgnega.
Koju gljubav priveliku
Prima nami ukaſoje?
Kad na ſvoju iſtu sliku
Nas ſa ſebe ſtvorioje.
Rjeh; kad gljubav tolikaje
Sa is niſcta ſue ſtvoriti,
Vele vechja opetaje
Dachje vas ſvjet odkupiti.
Uſtavihſe ſaſvjem odi;
Ter uſraſte moja ſceglja,
Dabih mogla kakogodi
Vidjet moga Spaſiteglja.
Kolikobih ſrechna bila,
Sa ſcivota kadbih moga
Mene iſtu poſvetila
Prid nogami Scjudjenoga.
J' Kakoſam ſrechju imala
U' djetinſtvo nauciti;
Sveſam molbe upravjala
Sa tu milos iſproſiti.
Alli mogu rjeti, tada
Sa poſciude ſamiriti,
Duſcja moja, ako ikada,
Usè vapit, i proſiti.

Da poklie odreghjeno;
Prorocjanſtva kò govorè;
Vechje bude dopuſcteno
Dasè Rajſka vrata otvorè.
Da Nebeſa odiſgara
Usbudunam udjeliti
Slavnu Roſſu, punu darà,
Kachje vas ſvjet natopiti.
Daſſe iſpunit bude vechje
Milos daſcda obilnoga;
Neka Oblazi, ſrechni odvechie,
Sadaſcdenam Pravednoga.
Neka ſemglja otvoriſe,
Da is ſrechna krila ſvoga
Nami plodit poteſciſe
Spaſiteglja ſcjudjenoga.
Buduchiſe pamet moja
Na viſoko uſdignula,
Sred takoga bih pokoja
Meni iſtoj poghinula.
Kada cjudo s' Neba dano
Raſvjeſtime ſaſvom mochi;
Kako dachje ſvoe ſuncjano
Na po tjeka vrjeme dochi.
Taka ſvjetlos nenadana
Proghje iſte kros ſatvore
Od priproſta moga ſtana
Liepſcja od Sunza, i od Zorè.

Ako

Ako Svietlos ljepa taka
Saſvjeh ſtranâ mene obſinu;
Druga vele ljepſcja ſraka
Tad ù duſci moioj ſinu.
Da naſitì pamet moja
Podpunaſe uſcivagna:
Sred takoga joſe pokoja
Sacjuh Rajska ja pievagna.
Neraſumjeh tad nikako,
Niumiem rjeti ſctoſu;
Nu promislih da ſvakako
Andioske pieſni toſu.
Saſve bieſce nadaleko;
Taku imá slas ù ſebi
Da bes ſumgne ſvakbi reko
Ovò doghjè ſgara s' Nebi.
Ja nikako nieſam hrjela
Prie negh ſaſvjem ſine Zora,
Dabih boglje raſumjela,
Otvoriti ni prozora.
Pomgna moja ù ovemu
Darſcjalaje na pameti,
Kò naſtoim ì ù ſvemu,
Mojè Majke nauk ſveti.
Danas iſte tmine ucè,
Kadſe ſaſvjem Sunze skrie,
Sa potajno ſtat, ì mùce;
Niſe glaſit laſno ſmie.

Sa nas vafda koriſnie,
Moſce rjetſe, na ovem ſvieti,
I' ſrechnie ſtvari nie
Neghſe cinit nevidieti.
Ako kogod is bliſcega
Bude ſrechjan raſumjeti,
Jeda ì nami od ovega
Bude otajſtva ſve iſrjeti.
Toli slavni kragl od Nebi
Sakratinam ù ovemu;
A' michjemo mirne u ſebi.
Podloſcitſe ſaſvjem gnemu.

Trat. Ah Gljubiza poſnam ſada;
Koſe lotri ter pociva,
Bit doſtojan nechje ikada
Take dare da uſciva.
Ja kojaſam, rjechju ovako,
Podpun pokoj tjelu dala,
Nie moja duſcja tako
Liepu milos uſcivala.
U' menichje lud ovako
Hulit naſce ſve druſcize;
A' ù tebi sliedit tako
Jsgled mudre' Paſtirizè.

Gliub. U' duhovniem da poslima
Dobro veliſc nie Zkniti;
Nego pomgna naſcja ima
U' pokoju kratku biti.

Snaſc

Snaſc Prorozi ſcto govore?
Klagnatiſe daje triebi
Prie iſhoda Sunza, ì Zorè
Velikomu kraglju od Nebi.
Daſe gneghda Manna isbrana
Nie is rana prikupiala;
Po Sunzuſe liepa hrana
Sva ù ſebi raſcignala.
Kogodbiſe odoznio,
I' to doba puſtiobi;
Pak na vrieme nebi bio
Nego vas dan gladovobi.
Riechju, ì naſcja duſcja tako
Kad nebude pomgne imati,
U' ſebichje pak ſvakako
Bes krepoſti gladovati.
Trat. Ti kojaſi tako ù ſebi
Pomna bila vaſda bditi,
I' tûe molbe kraglju od Nebi
Svom gljubavim upraviti:
Ja neſumgnim dachje tebi
Scjudjenaſe ſvarha dati
Sa toliki dar od Nebi
Moch potanko raſaſnati.
Ako Viſcgna milos toje,
On gnegovo prikaſagne
Uffam dachje ſtrane kojè
Podpunonam dat na ſnagne.

Vi-

Vidim gnekieh nadaleko
Meghju ſobom ſcjamorechi
Srakom pomgnom, dabi reko
O' temuſu rasloſcechi.
Ko ſnà? daje ſrechja mila
Danas, ù ovi dan veſeli
Obiavitnam odredila
Sveſcto naſce ſarze ſceli.
Nu pogledà put ſeleni:
Jeda budeſc pogoditi:
S'ove ſtrane prima meni
Kobi ono mogo biti?
Gliub. Poſnam; ona Druſcba ſveta,
Svi ù putti Andieliſu;
Nu ſvakako ſnam opeta
Da ſve gljudi umurliſu.
Ja neſumgnim, naſce ſceglje
Umielibi ſamiriti;
Pravu rados, ì veſeglje
Scjudienonam udieliti.
Sa Otajſtva dohititi
Gnima iſto Nebo odkriva;
Alli ſegnima beſiediti
Naſcja pomja ſabragniva.
Trat. Snam da naſcja pomja ima
Od ſvegaſe uklagnati;
Ni umurliem prid ocima
Ispraſnoſe ukaſati.

Toje

Toje obicjaj iſta moja
Erje ì mene moja mila,
Kako ſ tebe Majka tvoja,
Svaku krepos naucila.
Ja ù ſvemu gledam tebe
Neſvieſnabih ſaſma bila
Kadbih s'ikiem bes porrebe
O' taſctini beſiedila.
Alli ſveti skup onoje,
Sato ſtraha nejma ù temu;
Vaſda pitat priſtojnoje
Stvari ugodne Priviſegnemu.
Mi odovle put onamo
Nechjemoſe odmizati:
Ako budu doch'ovamo,
Mochjemoih upitati.

Gliub. Opetachju potvarditi
Daje Ono skup isbrani:
Moglobiſe promisliti,
Nebeskiſu ſvè graghjani.
Sato Rajske misli, ì diela
Sobom nosè kudgod idu:
Nu nikako nebih htiela,
Da na pogled naſe iſidu.
Svietglje, ì liepſce ſtvari nie
Da od ſunza nahodiſe,
Nuſe uſdurſcjat neumie;
Lier opada, ſniegh topiſe.

Sna-

Svako Zvietje ù ſabiti,
Jſtinaje, dozna ſene;
Maſe moſce podiciti,
Da neopada, ì ne vène.
Jſta ſceglja ſilujeme,
Sa odgovor ſnat ſcjudjeni;
Nu ſvakako odmiceme
Gneki skrovni ſtrah ù meni.
Dobro veliſc, daje ſveta
Stvar ù ſebi, iſtinaje:
Nu promisli ſtiem opeta
Naſcja slabos kolikaje.
Ne Tratorka; ne nikako:
Naſcja pomgna ima biti
Sad, ì ù drugo doba ſvako
Od ſvegaſe ukloniti.
Ah da s'Evom ona ſmia
Nie gneghda rasloſcila!
Kolikobih ceſtitia
J' ſrechnia ſada bila.
Naſce ſceglje oſtavimo
Moja draga Drugarize,
J' ſtavnoſe naucimo
Od biſerne Gljuſturize.
Satvoromje tvarda veſa
Saſvieh ſtrana ſaklopiena;
Nuje gori put Nebeſa
Po naravi otvorena.

Sa-

Sato nagnu dar od Nebi
Cjudnovitu Roſſu vodi;
Po koj krepos ima ù ſebi
Da priliepi biſſer plodi.
J' mi ſceglje ſve najdraſce
Samu Bogu upravimo;
J' ù ſvemu ſarze naſce
Put Nebeſa otvorimo.
Kad ugodno gnemu bude
Onchje iſti dopuſtiti,
Dachje naſce ſve poſcjude
Svoju ſvarhu dohititi.
Samo daje pomgna ù ſvemu
J' ſve naſce naſtojagne,
Da nebude prima gnemu
Naſcja gljubav doch na magne.

Trat. Dobro veliſc ma Gljubize:
Mi imamo naſtojati,
Da ſve budu Paſtirize
Od nas isgled uſimàti.
Snam prigoda kadje ocita,
Da bes truda ukloniſe;
Nu potajna, i skrovita
Velekrati nahodiſe.
Sato neima boglie ſtvari,
Neghſe ù ſebe neuſdati;
J' da kadgod neprivari
Od ſieneſe uklagnati.

Gliu-

Gliubaviſe tvoioj odi
Ja darſcjana ſpo, nam ſada;
Erme ſvakoj ù prigodi
Ona iſgledom ſvoiem vlada.
Tvojte iſto ime kaſce,
Da skrovena ſcjudiſc biti;
J' da neimaſc ſtvari draſce
Neghſe ù ſvem podniſciti.
Kò Gliubize' miris mili
Nadaleko proſtiraſe;
Od krepoſtij tuoi primili
Tako miris uſcivaſe.
Ovi Zvietak priklonitu
J' ſniſcenu glavu nosì;
Gljubi ſtagne ù skrovitu,
Niſe dici, ni ponosì.
J' kadgodi, neſnam kako,
Pod liſtieſe ſvoje skrie;
Da ì vieſcta ruka jako
Jſnachiga jedva umie.
Tako ì ti, riechju ovako,
Sebe tayſc, ì pokrivaſc;
Alli ù temu, ſnai ſvakako,
Vechma krepos tvoju odkrivaſc.
Opet ime moje o temu
U' ſarzumi ſvegh govorì:
Bès miriſa tiſi ù ſvemu;
Svudme kara, ſmeta, ì korì.

Jſgle-

Jſgledemi Joſc ù ſvemu
On prikaſat iſcte ſvoje;
Da kò martva, na ovemu
Svietu, trajem danke moje.
Gliub. Ah Tratorka, gljubav tvoja
Tolikome ſaſramila:
Take' hvale' slabos moja
Nedoſtoina ſveghje bila.
Snam kakvabih bit imala,
Alli poſnam nieſam taka:
Premſam vaimeh nehajala
J' ſatoſam ſva drugaka.
Nie Zvietu tvoga imena
Od miriſa krepos dana;
Nu gnegova uſpomena
Do Nebaje pripievana.
Sato er martvo ima bitje,
Moſce rietſe neprihodi;
Nego ſvako ino Zvitje
On ſcivotom ſûjem nadhodi.
J' ti, ako budeſc odi
Martva ſcivjet naſtojati;
Scivot koi neprohodi,
U' vjekechjeſc uſcivati.
Toje krepos prava ù tebe
Koja iſcte, ì uſciva;
Da ù ſvemu huli ſebe
A' oſtalieh uſviſiva.

Ja

Ja po moioj neſtavnoſti
Nieſam drugo vriedna bila;
Nego daſam s'neharnoſti
Miloſtima odvratila.
Nu ſcto nie; da ù meni
Sve krepoſti nahodeſe,
Ludbi bio koi Zieni
Meni hvale priſtojeſe.
Tobi Boſcia milos bila;
Onbi slavu imò ù ſvemu:
Vechmabihſe podniſcila,
J' podala hvale gnemu.
Bogh, Tratorka, dobro ſvako
J' krepoſti dieli nami;
Bes gnegaſmo slabe jako;
Onje krepos prava ù namì.
Darſci ovu miſo ù ſvemu;
Bogh dobrota neiſmiernaje;
Sato od nas ſamu gnemu
Svaka hvala priſtoinaje.
Gnega ſama uſviſiva;
Gnega cjaſti, hvali, ì slavi;
J' ù temu ſamo uſciva,
Daga s'tobom ſvak proslavi.

Trat. Kako ſarze tvoje veli
Bogh dobrota neiſmiernaje;
Tako ſamo iſcte, ì ſcelì,
Da ì od inieh poſnanaje.

J' kò

J' kò gljubav tvame ulada,
Svechju ſceglje oſtaviti;
J' ſaedno s' tobom ſada
Gnega hvalit, ì slaviti.
Nu nekati ſarze moje
Sad iſtinu pravu recè:
Put onamo vidjet ſctoje,
Ceſto pogled moj utiecè.
Sato vidjeh od onamo
Svieh oſtalieh odielitſe,
A' Jednoga put ovamo
Prima nami uputitſe.

Gliub. Kadga vidiſc bliſce dochi;
Saſve dachje jedan biti,
Dokle bude ſaſviem prochi,
Michjemoſe ukloniti.
Tko ù mallu pomju krati
Terſe puſti, ì ne vlada;
Ste nepomje velekrati
U' veliko slo upada.

Trat. Joſc na bliſce nedohodi:
Kadga vidim, truda nie
U' Dubravi guſtoj odi
Skrichjemoſe obje duie.
Tako hlepi Sceglja ù meni,
Saſve joſcte dalekoje:
Pochju na oni ſtup kameni,
Jeda budem poſnat koje.

Alli ſada veſeliſe
Neſnam kako ſarze moje;
Termi veli, neſtraſciſe
Od najdraſcieh Vaſc Onoje.
Vidim Ono ſtar gnekoje;
Tiho ſtúpa, ì ſctapaſe;
Numu ſarze veſeloje
Slatko pieva ù ſve glaſe.
Nu plogeda liepe ſtvari!
Eto ſada ſrechjè mojè;
Lovorkoje Ovò ſtari;
Brat gljubieni Maike tvojè.
Neboimoſe, ni ſtraſcimo
Ovò ſctitje naſc ù ſvemu;
Nego Viſcgnem ſahvalimo
Na gnegovu daru ovemu.
Od gneganam nie triebi
Nikakoſe uklagnati;
Negli ovi dar od Nebi
U' radoſti uſcivati.
Onje mudar tako bio
Od dietinſtva joſcte ſvoga;
Dasè ſaſviem poſvetio
Sluſcbi kraglja Nebeskoga.

Gliub. Scto ovo cjujem ſada rieti
Neſnam bili moglo biti?
Dachjemoga mi vidjeti
Na ove ſtrane dohoditi.

Nie-

Trat. Niemiſe prividjelo;
Onje: ſato iſidimo
Prima gnemu, na ono ſcdrjelo
Veſeloga ſuſretimo.
Gliub. Eto vidim, ì ja ſada
Onje: dobro poſnam vechjè;
Prima gnemu idem rada
J' bes ſtraha, ì bes ſmechje.
Ovo naſce ceſtitoſti!
Dobar doſcjo: neodhodi:
Trat. Nudà ſctapak od ſtaroſti;
J' pocini ſnami odi.
Gliub. Straſcianine moj uſdani,
Kàte ovo ces veſela
Sa raſgovor naſc isbrani
Knami odi ſad dovela?
Ja neumiem gonetati;
Niti mògu ſnati ſctoje:
Alli dobro hochju uffati,
Er tûe lize veſeloje.
Gneku rados nenadanu
S' tobom chjuti ſarze moje.
Trat. Odichjemo na uſdanu
Sluſcjat ſvete ſviete tvoje.
Gliub. Da podpuna ſrechja bude
Jeda budem pogoditi;
Dachjè naſcè ſve poſcjude
Po tebiſe ſamiriti.

Lov. Ne trebuje pokoj meni;
Er uſcivam ja ù ſebi
Sviem gljudima navieſcteni
Mir, ì pokoj pravi s' Nebi.
Od tolike mè radoſti
J' takoga uſcivagna
Niti truda od ſtaroſti
Chjutim, ni od putovagna.
Vi doſcjaſtiu ſada momu
Jmateſe veſeliti;
J' na daru tolikomu
Priviſcgnemu ſahvaliti.
Erſam doſcjò odi Vami
U' veſeglju navieſtiti;
Sveſcto ù ovoj nochi nami
Doſtojoſe obiaviti.

Gliub. Eto vidim ſada vechje
Scto biaſce ſakriveno,
Dachjè s'tako liepe ſrechje
Bit ì nami odkriveno.

Trat. Ah Gljubiza, ſlabos moja
Umielaje to uffati;
Dachjè ſama krepos tvoja
Taku milos doſtojati.
Kogod ſvete ſceglje umie
Nebeſima upraviti,
Sada poſnam, ſumje nie
Dachjemuſe iſpuniti.

Nu

Glinb. Nu Tratorka, pomne ù ſebi
Naſce oſtavmo govoregne,
Kad imamo ovò s'Nebi
Sluſcjat rajsko obiaviegne.
Samje uſrok od radoſti;
Da ſmetoſmo tvoj beſiedi;
Sato slabos naſcju oproſti,
J' raſgovor ſveti sliedi.

Lov. Poſnam ì ja, Vaſce ſceglje
Umurloſu potlacile;
A' ſvu rados, ì veſeglje
Na Neumurlo upravile.
J' moguvam riet iſtinu,
Daſam ſato oſtavio
Svukoliku Druſcbu inu,
I' k' Vamiſe poteſcio.
Nuje brieme; ſad od mene
Sve podpuno cjuite vechje
Moje, i' Vaſce neiſrecene;
Pace ſvega Svieta ſrechje.
Doſcjonamie obechjani,
Samirite ſcelie Vaſce,
Odkupitegl iſabrani,
Glinbav, ì ſvè dobro naſce.
Eto ſadſu vechje ſveta
Prorocjanſtva iſpuniena:
Doghjè Odkup ſvega ſvieta,
J' RJEC PUTJE UCJNJENA,

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

Digitized by Google

Ne bes cjuda Dieva Mila
U' radoſti, ſred veſeglja
Nochiaskeje porodila
Svoga iſtoga ſpaſiteglja.
Jſtinomje iſpunieno
Sctovam ſarze mè ſviedocì;
Er Dieteſcze Boſcjanſtveno
Vidieleſu moje oci.

Gliub. Scto ovo ciujem, dieſam ſada?
Kobi mogò ſamisliti
Dachjè ſa nas, tko ſviem vlada,
Tolikoſe podniſciti?
Ah gljubavi prigoruchja!
Nie ikako promisliti
Dachju igda bit moguchja
Gljubavimti odvratiti.
Alli ſgodu liepu tako
Sveſcto vechje iſgovaraſc,
Sve ù meni s'tiem gnekako
Vechma ogagn moj raſgaraſc.
Snam ì tebi od ovemu
Ugodnoje beſiediti;
Sato ſveſcto sliedi ù temu
Potankonam htiej odkriti.
Sctoje od Majke, iſrezinam,
J'od ſinka pridragoga?
Sveſcto vidje prikaſcinam
Od Otaiſtva tolikoga.

Sa-

Sada vidim me uffagne,
Dame nie privarilo;
Ono nochno prikaſagne
Jſtinito premie bilo.
Iov. Kadje duſcja Vaſcja rada
Sa podpuno raſaſnati;
Udugliechju vami ſada
I' potanko ſve skaſati.
Druſcba isbranieh od Paſtirà
Sred nochnoga bi pokoja
Puna pomgne, ì obſira
Sa cjuvati ſtada ſvoja.
J' ja ſcgnima bih ù temu;
Alli ne da bieſce triebi;
Erme iſmienit, Oni ù ſvemu
Natiecjuſe ſvi po ſebi.
Sa obicjaj sliedit moju,
Uſdurſcjahſe ì ja bdechi;
Nochno vrieme ù pokoju
S'moiem Bogom provodechi.
Uprieh pogled put nebeſà;
J'pomgnivo raſgledati
Uſeh ſvieſde pune ureſa;
Liepi i Mieſez uſcivati.
Mgnah da nieſam na ovem ſvieti,
Erje ova ſrechia bila:
Slobodnovam mogu rieti,
Nochſe ù dan obratila.

U' ſtvoregnu ſegaj ſvieta
Ako tako uſcivoſam;
Stvoriteglja ſvoga opeta
Vele vechje raſmiſcgljoſam.
Ke moguiſtvo jes gnegovo
Alli koja mudros toje!
Kad ſtvoregne liepo ovo
On is niſcta ſtvorioje.
Poſnah ù tiem ſabavami
Jſvarſnoſti neiſrecene;
Nu gnegova prima nami
Gliubav ſaſviem priusè mene.
Sctoje Cjoviek? rieh ù ſebi,
Dasè od gnega ſpomenivaſc:
Cemu ugodan onje tebi?
Ter pohodit gnega uſcivaſc.
Da is Raiske slave ureſa
Takochieſcſe podniſciti,
Sa na ſemgliu ſit s'nebeſa
Narod gljudski obkupiti.
Dobrotaje taka tvoja
J'tva milos ſama toje:
U'viekechjè uſta moja
Miloſardie pievat tvoje.
Kad ovakiem ò mislima
Sabavjahſe na uſdanu,
Vidieh naſciem prid ocima
Sinut ſvietlos nenadanu.

Saſve

Saſve Raiska ſvietlos ſide,
Nemoſmoie uſcivati,
Ernas velik ſtrah obide
Poceſmoſe pripadati.
Nu Andio, s' gar s' Nebeſa
Tad prid nami bi ſtojechi;
Pun liepotè, pun ureſa,
Ovakonam govorechi.
Nemoteſe ſtraſcit vechie,
Nisè tako pripadati;
Negh tolike vaſce ſrechje,
I' miloſti uſcivati.
Ja veſeglje priveliko
Doſcjoſamvam navieſtiti;
Keje tako, i toliko
Dachjè ſvemu Pùku biti.
Er Spaſitegl ſvieta ſvega
Danaſuamſe porodio;
Grad Davidov dara tega
U' ſebie ſrechjan bio.
Jſukurſie, neka ſnate,
J' Goſpodin ovo pravi:
Koju harnos Vi imate
Kaſat takoj pri gljubavi?
Ovi biliegh imachjete,
Da Dieteſcze Boſcjanſtveno
U' povoizih iſnachjete;
J'ù jaslih poſtavieno.

Tad

Tad Nebeskieh mnoſc Dvoranà
Bi ſaedno ù veſeglju;
Od kieh cjusè pripievanà
Slava, ì hvala Stvoriteglju.
Andioske pieſni tada
Saſve cjuſmo mi ocito:
Neumiem drugo ſada
Riet, negh'ovo iſtinito.
Slava ù Viſcgnjeh Bogu budi;
A'na ſemgli mir gljudima;
Dobra htiegna, dobrè chjudi
Kiſu ugodni Nebeſima.
Punieh mira, ì veſeglja
Andielinas oſtaviſce;
J' slavechi Stvoriteglja
Na Neboſe povratiſce.
Neumiem ſad iſrieti,
Kâ ù nami oſtà ſceglja;
Sa naſcega moch vidieti
Porodiena Spaſiteglja
Proghje ſaſviem ſtrah ì ſmechja;
Poceſmoſe odpravjati;
Dasè od nas liepa ſrechja
Bude ocitò uſcivati.
Meghju ſobom govorechi,
Do Betlema otidimo;
U' jedinſtvu ſvi harlechi
Tako ciudo da vidimo.

Ter

Ter poſpieſcno, veſelechi
Saednoſe uputiſmo;
Svaki pripros dar noſechi
Prid Noghemu pokloniſmo.
Ne da iſcte od nas tega;
Sveje umurlo potlacio;
J' uboſctvo varhu ſvega
Dobrovojno prigarlio.
Negh, kò jedan biliegh toje,
Pe kom ſarze iſgovara;
Daga ſpoſnat doſtoinoje
Sa pravoga Goſpodara.
Malahanmu dar noſimo;
Alli rieſmo, poklon ovi
Ukaſatchje, kò ſcelimo,
Daſmo ì mi ſvi gnegovi.
Tu veſelo ſvi doghjoſmo
Prava gljubav ghdi pribiva;
Ter ſniſceno ulieſoſmo
Raj na ſemgli ghdiſe uſciva.
Tad vidieſmo dar od Nebi,
Dasè Ona ſrechna ſpila (
Er ſve dobro ima ù ſebi)
U' Raj iſti obratila.
Od Andielà ſveſcto onada
Bilonamie nareceno,
Sve podpuno od nas tada
Vidieloſe iſpugneno.

Tu

Tu Dieteſcze Boſcjanſtveno
U' povojze Maika Mila
Tako ù jaslih poſtavieno
Gljubavimie ſvom povila.
Lizem po tle, ſniſeni ù ſvemu
Prikloniſe poklonifmo;
Nu poglede naſce ù temu
Svete ù jasli upraviſmo.
Oncjas Raisku mi liepotu
Tu poceſmo uſcivati;
J' gnegovu ſvi dobrotu
Pomno ù ſebi rasbirati.
Ako duſcja naſcja ù temu
Tolikoje uſcivala;
Svaſe opeta prima gnemu
Od gljubavi raſtapala.
To najboglje ſarze moje
Snà, ì ù ſebi raſumie,
Nu ſcto tada chjutieloje,
Ukaſatvam neumie.
Velicjanſtvo Boſcjanſtveno,
Ne bes ſusà riechju Vami,
Puti umurlom pokriveno
Prilicnoſe kaſce nami.
Tko ſue ſtvori ki ſviem vlada
Tolihoſe podniſcio,
Da ſa gljubav naſcju ſada
Dieteſczeſe porodio.

Kò

Kò Dieteſcze malo mùcī;
Alli gnegov muk priſveti
Sve krepoſti prave uci,
Vele ù temu hochje rieti.
Ja neumiem iſriet vami,
Kè nauke, ſviette koje,
Prid gnegoviem tad nogami
Moje ſarze primiloje.
Vidim ſunze kad na Nebi
Bieſci, terſe ſaſviem ſkrie,
Da nikako ſemglja ù ſebi
Svietlos darſcjat neumie.
Kolikoje moja ù temu
Vechju milos duſcja imala,
Er gnegove ſrake ù ſvemu
U' ſebie uſdurſcjala.
Saſve neima prid ocima
Ono ſunze Pravednoſti,
U' pameti ſvoioj ima
Svegh gnegove iſvarſnoſti.
Od liepotè ſdvorgnu sliku
Majkamuje ſvoju dala :
Unuturgnu ſvu priliku
Od Sinkaje Ona imala.
Nebi naſcjò ù naravi
Tako slicnu ſtvar pod Nebi;
Kako gnemu po gljubavi
Prilicnaje Ona ù ſebi.

Ova-

Ovanaſie Maika Mila
Svom liepotom ſvieh ſaniela;
A' blagochja gne primila
Sarze, ì pamet priuſela.
Ne prid ſunzem, kò Daniza,
Gubì ſrake ſvê naidraſce;
Vele liepſcja ta Dieviza
Prid Sinkomſe ſvoiem kaſce.
Ona pogled ſuoj nikako
S'draga ſinka nepodiſce;
Er gnegova gljubav tako
Vechma ſarze gne raſciſce.
Nuje na nas blaga, i mila
Sa ukaſat gljubav ſvoju
Rajski pogled obratila
U' blagochi, i pokoju.
Patriarkà kruna, ì dika
Kod gne ſtaſce Jozef ſveti;
Gnegovami ſad prilika
Stoi ù ſarzu, ì pameti.
Zienim mallo slicnieh gnemu
Na ſvietuſe da nahodi;
Er umurle gljudi ù ſvemu
On ſvetignom ſvom nadhodi.
Snam pogledu mochno nie
Liepo ſunze uſcivati;
Alli vieſctu ki umie
Daſe ù zklu raſgledáti.

Ako

Ako pamet mochna ù temu
Nie dohitit Dieva ſctoje
Neka gledá, kaje ù gnemu
Svietlos; od gne ſraka toje.
Slameniti, pun ureſa,
Kod gnegaje ſctapak bio,
Kie cjudom od Nebeſa
Liepiem Zvietiem prozaptio.
Hotech sùho darvo ù ſebi
Takiem cjudom ukaſati,
Sa kraglize dasè od Nebi.
On Vierenik ima obrati.
On dobrotom neiſrecenom
Dare naſce primioje;
J'Dieteſczu Boſcjanſtvenom
Na ovi nacin prikaſoje.
Eto Ovi skup Paſtirà
Sad prid noghe doghjè tvoje;
Pun gljubavi, i pun mira;
J'donesè dare ſvoje.
Kò Dieteſczu malahnomu
Malahniſu dari ù ſebi;
Nu kò Bogu velikomu
Darivaju ſebe tebi.
Ovi ſaklad od parvine
Miloſtivo htiej primiti;
J ù gnemu Puke ine
Tvom dobrotom ſamieriti.

Tad

Tad Dieteſcze Boſcjanſtveno,
Kô da rieti neumie;
Hotie ukaſat umilieno,
Daga ù ſvem raſumie.
Er na dare parvo naſce
Svoj priſveti pogled ſurati;
J ſa tega slaghje, ì draſce
Miloſtivo Knami obrati.
Cinimiſe vidiet ſada,
Kò poſmiehom raſvedreno;
Prima nami oſtà tada
Ono Lize Boſcjanſtveno.
Eto, rece Staraz ſveti
Vaſci dari ſad ù ſvemu;
Sa gnegavam jachju rieti;
Priugodni jeſu gnemu.
Nu ukaſat hotie vami
Sad milinom liza ſvoga,
Damu gliubav, kaje ù vami,
Ugodnia darà iſtoga.
On ſtvoregne liepo tako
Samom rieci ſtvorioje;
A'ſa gljubav naſcju ovako
Svoja Uſta ſaveſoje.
A'mi pomni doba ù ſvako
Nechjemoſe ukaſati,
Sa gnegovu gljubav takò
Naſcja uſta uſdurſcjati?

Ne-

Netom Svetaz dogovori
Ovi iſgled varhu ſvega;
Taku ſceglju nami otvori
Sa podpuno sliedit gnega.
A' Maria rieci ove
U' ſebie uſdurſcjala
Terje nauke ſve gnegove
U' ſvom ſarzu raſbirala.
K' Liepoj Maizi od Gljubavi
Tad mè ſarze obratjſe;
J' ſniſcenoj ù ſabavi
Na ovi nacin oglaſiſe.
O' Priſveto Dievicjanſtvo,
Neſnam kako mogu uffati;
Dachju tvoje Velicjanſtvo
Moiem hvalam uſdiſati!
Er Nebeſa, kòga ù ſebi
Nemogahu obhititi;
Bi podana milos tebi
U' kriluga tvom noſiti.
Ovo cjudo od gliubavi
Jſuarnoſti ſve Boſcie
Nedohitne; ù naravi
Cjovjecjanskoj ſada krie.
U' truduſe ſua raſcigna
Raiska rados, i veſelá;
A' pravednos, ì ſvetigna
Krivjneje naſce uſela.

Svemoguiſtvo slabos kaſce;
Velicjanſtvo malahnoje;
Slavu taij, ì ne kaſce;
Snagne ù ſvemu skrovenoje.
Alli ſamo iſcte ovò;
Er ocito odkrivaſe;
Da dobrota, ì gnegovo
Miloſardie uſcivaſe.
Tvoja gljubav ove gnemu
Povojzeje pripravjala;
A' gliubavie naſcja ù temu
Rucizemu ſaveſala.
Gljubeſclivò ſarze tvoje
Sato ſniſcno mi molimo,
Da od ſtranè ſada ſvojè
Tvoj Blagoſov ſvi primimo,
Sa bit mlaghja Ona ù ſvemu
(Cjuite liepi iſgled ovi)
Vierenika ſvoga ù temu
Molí danas blagoſovi.
On iſpunì, pun gljubavi,
Gne priſvete ſceglje ove:
Vvom Deſnizom nam udieli
Sve Nebeske blagoſove.
Selech, eto mirni ù ſebi
Sadachjete uſcivati;
J'ovake dare od Nebi
Svemu ſvietu pripievati.

Scto

Scto dobrotom ſvom'ù temu
Nam'iſrecè Staraz ſveti;
Bi podano duſci ù ſvemu
U'cjas jedan ochjutieti.
Beſ gnihove tad pomochi
Dasè ſarze naſce ozìepi;
Nebi ù nami bilo mochi,
J'da oſtavi Raj priliepi.
Sveſu naſce ſceglje bile
Daſe od gnih nedielimo;
J'da kod te Druſcbe mile
Po ſve brime boravimo
Nu dabiſmo ſrechni bili
Sa iſpunit ſcto ſcelimo;
Daim ú onoj ſvetoj ſpili
Naſce trude poſvetimo.
Gliudzka sluſcba ù nicemu
Netrebuje ondi gnima;
Pokli Rajsku sluſcbu ù ſvemu
Ona ſveta Druſcba ima.
Tuje ono iſtinito
Kè Jakobu bi vidieno;
Uslaſiſcte slamenito
Do Nebeſa naslogneno.
Po kom vidè na promiene
Andieliſe dohodechi;
J'naredbe Boſcjanſtvene
S'miloſtima donoſechi.

J'slavechi Boga ù ſvemu
Jedni doli K'gnima slaſe;
Po iſtomu putu temu
Na nebeſa druſi uslaſe
K'Liepoj Maizi, ì Dievizi
Tad ſtupaje mè uputih;
Terſe prid gnom ſvoj troizi
U'ovè rieci ja iſuſtih.
Ah od Rajske Druſcbe vaſce
Triebanamſe odieliti;
Alli s'Uami ſarze naſce
J'ſvu gljubav oſtaviti.
Sato kudgod uſidemo
Ovachjenam misó biti;
Davam naſce ſve budemo
Trude, ì sluſcbu poſvetiti.
Ter ſniſceno, ì priklono
Miſe od gnih odielismo:
J'vidiegne Rajsko Ono
Ne bes ſusà oſtaviſmo.
S'mom boleſti gne mislechi,
Dachjè ì Ona uzviljena
Bit ù mukah, trudu, ì ſmechi
Svoga od Sinka rasdiegljena.
Niti daje na ovemu
Svietu dano ighda uffati,
Dasè moſce ù icemu
Raj ſtanovit uſcivati.

Ugod-

Ugodnoje tako gnemu
Sa ſtech viecno uſcivagne;
Dasè odi ù ſvacemu
Tarpi trudno pribivagne.
Tad ù ſvemu misli ovè
Slabos moju pokriepiſce;
J'gljubavi ziech gnegove
Tarpiet ſtavno odrediſce.
Ako ì budè dragos ſvoja
Odi od mene odiegljena,
Samo da ù viek duſcja moja
Scgnim usbude ſiedignena.
Joſcte cjudo riechju ſada
Kè bi prikor ſarzu momu,
Od ſcivinà vidieh tada
Stvoriteglju harnos ſvomu.
Krotke duie, ù to vrime
Sveſcto boglje umiahu
Sred ſtudeni, ì ſred ſime
Uruchinomga ſvom griahu.
A' ledeno ſarze moje
Naucitſe neumie;
Ko Dieteſcze doſtoinoje
Gljubavimga da raſgrie!
Nuchjè slabos naſcja ù temu
Ovu liepu ſrechju imat;
Dachjè ſa nas On ù ſvemu
Svoje Maike gljubav primat.

Nie mochi ogagn ſveti,
Ni gne ſarze, iſriet ſctoje;
Sadoſtaje ovò rieti,
Da gnegovu prilicnoje.
Niti mògu vami ſada
Ja ikako ukaſati,
Sveſcto moioj duſci tada
Bi podano uſcivati.
Sato Ovi dar primili
Hodte ì vi da vidite;
J'da ù onoj ſvetoj ſpili
Pravu gljubav naucite.
Gliub. Ah koliko ſluſcjam rada,
Kako duſcja mà uſciva!
Scto po uſta tvoja ſada
Nami ſveta Viera odkriva.
Dobrotaje ovo tvoja
Nedohitna, dobri Boſce!
Kù nikako pamet moja
Dohititi ſnam nemoſce.
Kobi mogò ighda ſmieti
Taku milos ſamisliti?
Dachjeſc ſa nas, movem ſvieti
Dieteſczeſe poroditi.
J' da tvoje Velicjanſtvo
Tolikoſe podniſciva;
Daga naſce Cjoviecjanſtvo
Pod prilikàm ſvoiem skriva.

Eto

Eto gljubav tvoja ſadà
Sveje ſarze mè raſcegla.
Trat. A' mu pamet, ako ikada
Velicinom ſvom pritegla.
Gliub. Diegod budem gljubichjute
J' bes kraja, ì bes ſvarhe;
Trat. Kudgod poghjeſc sliedichjute
Do naiviſcjeh Gorà varhe.
Gliub. Alli gljubav kaje ù nami
Sa odvratit malahnaje;
Trat. A' gnegova prima nami
Neima kraja, neiſmiernaje.
Gliub. Gljubavmuchju iſtu ſvoju
Saedno s'mojom prikaſati;
Trat. Gnegovachje Maika, ſvoju
S'gne gljubavi darovati.
Gliub. Svoiem iſtiem krepoſtima
Onamechje ureſiti;
Tako duſcja moja ima
Ugodnia gnemu biti.
Trat. Napravechje iſte ſvoje
Sa menemu prikaſati;
J' tadachje ſarze moje
On podpuno uſcivati.
Gliub. Ja neumiem pritarpieti
Gljubav s'kojom raſciſceme;
Trat. Ni ja mogu odolieti
Scegli koja priteſceme.

Gliub. Sato homo; uputimo;
Provodicie Qvo s'nami:
Dasè ſaſviem poſvetimo
Mi gnegoviem prid nogami.
Podniſcenſtvo kad ovako
Primj duie ſcivinize;
Uffam dachje primit tako
J' pripoſte Paſtirize.
Oviem oghgnem ſarza moga
J' jachjuga raſgriati;

Trat. Svu vruchinu duha ovoga
Sa gnegachju uſdurſcjati.

Gliub. Sveſcto imam, ſctogod uffam
Prid gnimechju poſvetiti;

Trat. Sctogod uffam, ſveſcto imam
Sa gnegachje ſama biti.

Gliub. Britchje gnemu Maika mila
Sred liepoga ſarza ſvoga
Kolievcizu pripravila;
Nu nadarmu evo, ì moga

Trat. Onchje imat ſtagne ſvoje
Ko ſa gnega priſtoiſe;
Nu evomu duſcè mojè
Neka ù gnoj odhraniſe.

Gliub. Povojzeje Ona gnemu
Svoiom rukom pripravjala;
Gljubavimga nuje ù temu
Slaghjè, ì jace ſaveſala.

Ah

Ah ì jachju naſtojati
Sa povoje pripraviti;
Gljubavimga ſaveſati
J' ſve ſceglje pokloniti.

Trat. Sa Dieteſcza malahnoga
Sabavaſe hochje imati;
Po ſred ſarza jachju moga
Mislimaga ſabavati.

Gliub. Joſc Dieteſczu Maika ſvoja
Vieſcta iſnaghjè daga vodi;
Spomenachje gnega moja
Sobom vodit kudgod hodi.

Trat. Sa uſcikat Malahnoga
Sacinkaſe hochje ù ſvemu,
Js ſarzachju ì ja moga
Slave, ì hvale pievat gnemu.

Gliub. Unuturgna gliubav ova
Nad ſviem parvo mieſto ima;
Nu dobrota ſnam gnegova
J' nadvorgni poklon prima.
Slata, ì ſrebra mi neimamo
Sa moch gnemu poklonitì;
Scto na Domu uſimamo
Priproſtichje dari biti.

Lov. On od niſcta neima triebi
Toje ſa nas ſve ſtvorio;
Saſve daje Kragl od Nebi
Uboſctvoje prigarlio.

Js istocnieh Kragli strana
Kadga doghju pohoditi;
Od gnih miris isabrana
Slatomchjese poklonìti.
Po naredbi od Nebesa
Kadse budu uputiti;
Svietla sviesda, puna uresa,
Provodicchje gnihov biti.
Kogod scjudi isnach gnega,
Moscè uffat po ovemu;
Dachjè ì bes cjuda tega
Bit podana svietlos gnemu
Eto ù Vami vidiechjete
Ovakose ispuniti;
Pravo dobro isnachjete,
Jachju vascja sviesda biti.
Take dare On negleda,
Niti ino iscte viku;
Nego samo sapovieda,
Od nas gljubav svukoliku.
Sarze ì dusciu, scioe naidrasce,
Vichjetemu posvetiti;
Stiem uboghè dare vasce
Mochjetemu pokloniti.

Gliub. Jmam liepu ja Jabuku,
Kò sa biliegh od gljubavi;
Maizichjuje dat ù ruku,
Da Djetescze gnom sabavi.

Ah

Lov. Ah Gliubiza! Jabukaje
Slatka ù ſebi, ì rumena;
Alli gnima iſtinaje
Od gne gorka uſpomena.
Kadie vidi Maika Sveta,
U' gnojchjeſe prikaſati
Parva Maika, Smia kleta;
Prigorkochje uſdiſati.
Akolie ukaſati
Bude Sinku Maika mila;
Cinitchjemu proplakati
Trude keje uſrocila.

Gliub. Ne nikako, kadie tako;
Scenska pamet nedohita;
Sato neka doba ù ſvako
Od raſumnieh ſvietta pita.
Da hochjnli, malahnoga
Jagancichja, krotka, ì blaga?
Od uboſctva zienim moga
Taka cjaſim bitchje draga.

Lov. Jagancichja On uſciva;
To ugodno bichje gnemu;
Ermu ſebe prikaſciva
Prilicjanmu bichje ù ſvemu.
Kò Jagagnaz Onchje biti,
Kiſe úſta ſarvorenieh
Na ſmart iſtu poveſtiti
Od naidraſcieh puſti ſvoieh.

A' Ovie bes biliega
Da pravednos prikaſciva;
Eto vasje biegli od ſniega
On to iſcte, to uſciva.

Trat. Da ì jabih granicize
Od masline nakitila;
J' od Pome prid Noſcize
Priklonomu poklonila.

Alli neſnam; cjaſti take
Ugodnemu nechjè biti:
Koje dare drugojake
Hotieloſe pripraviti.

Lov. Sa gnegaje odreghjeno
Jſabrano tako kitje,
Kad gnegovo proslavjeno
Bud od grada ulaſiſctje.

Po putuchje Puzi tada
Sterat; vapech do viſina;
Blegoſovien, koi ſada
Doghjè ù ime Goſpodina.

Saſve takoj ù radoſti
On nemoſce uſcivati;
Gnihovechje neſtavnoſti
J' neharnos proplakati.

Trat. Veſelimſe, ſrechju ovaku
Dachju ſada ja imati:
Sa gnegovu slavu taku
Moch ikako prikaſati.

Alli

Alli, vaimeh! prem ſmiona
Neharnosbi moja bila,
Kad na iſgled od Siona
Smechjubihmu uſrocila
Gliub. Joſcchju liepu ja krunizu
Svitu od Rusà iſabranieh
Poſtavitmu na Glavizu
Kako kraglju duſcjà naſcieh.
J'kad bude iſmieſcjana
Biela ſaedno, ì rumana;
Ciſtochjachje prikaſana
Bit s'gljnbavi ſiedignena
Lov. Rúſa kraglju priſtoiſe
Ona meghju Zvietjem odi:
Sa kraglizu ſvegh broiſe,
Er liepotom ſve nadhodi.
Gneje miris varhu ſvega
Kad na buſu jutrom ſenè;
Nu k'veceru, nie tega;
Laſno opada, barſo venè.
Ugodnamu ſato bichjè,
Erchje barſo liepa kruna,
Kad opade na gnoj liſchje,
Samieh dracjà oſtat puna.
Gliub. Toje gljubav privelika,
Neumiem drugo rieti,
Negh da ſcivem do ſto vika
Sa gnegachju ſve tarpieti.

Snam

Snam da Raiska Ceſariza;
Jeſuſova Maika mila
I Dieviza ſvieh Dieviza
Namigaje porodila.
Sato harnos priveliku
J'darſcjanſtvo to imamo,
Nas, ì pomgnu ſvukoliku
Na gne sluſcbu da pridamo.
Sad iſctemo ſvietta tvoga
Danas bude upraviti:
Koje cjaſti? Dara koga?
Mochjemoioj pokioloniti.
Lov. Sa gne ſamo Lier pribieli
Bes primieſcè ima biti;
Sato ù ovi dan veſeli
Moſceteioj Vienaz ſvitl.
U' tolikoi Ona slavi
Saſve daje uſviſcena
Majka Liepe od Gljubavi
Tolikoje podniſcena.
Dasè dici bit kragliza,
Smionochju ovò rieti,
Svieh iſvarſnieh Paſtirizà,
Kè gne sliede isgled ſveti.
Gne blagochja privelika
Umiemvam ovo rieti;
J' Raiskachje gne prilika
Sarze, ì gljubav ſvu ſanieti.

Svè

Svè ù ſarzu darſci ſvomu,
Saſve mallo iſgovara;
Alli ù múku priſvetomu
Svaku od vas nagovara.
Cjuime Hchjerze; ì pogledà;
Ter veſelo uſci tvoje,
J' pomgnivo ſad ureda
Prighni na ove ſviette moje,
Od pukaſe ſaſviem tvoga,
J' od kuchje ſaboravi:
Tvoga Chjachka gljubienoga,
J' gnegove sûe gljubavi.
J' poſcjudan kraglchje od slave,
Kad ù ſvemu sliediſc mene,
Bit liepotè tvojè prave;
Stechjeſc dare neiſrecene.
Scto hoch drugo! po gljubavi
Kadmu budeſc viereniza
U' neiſmiernoj, viecnoj slavi
Bitchjeſc ſaedno ſcgnim kragliza
Trat. Nieſam ejulla ja ikada,
Da priproſta Paſtiriza
Ko is uſtà tvoieh ſada
Moſee taka bit kragliza.
Glinb. Ako nieſi ovu ſnala
Srechju; darſci na pameti,
Er kadbie nehajala
Ludabiſe mogla rieti.

Lu-

Lov. Lughja ; kadbi promislila
Da gnegovo kralievagne,
J' gnegova gljubav mila
Odi dieli uſcivagne.
Er nauke davà ſvoje
Ko raſumiet gnega umie:
On kralieſtvo velì moje
Od ovega ſvieta nie.
Koja koris Cioviekuje
Da opchjeno ſviet dobie?
Ako duſcjom ſvom ſctetuje
Koj nikako ziene nie.
Od meneſe naucite
Varhu ſvega oſtaloga
Podniſcenſtvo ter sliedite
J' blagochju ſarza moga.
Na ſnagnevam ovo budi:
Joſc ù krilu, Majke mojè
Sve boleſti, ì ſvi trudi
Prid ocima moiem ſtojè.
Kogod hochjè ſamnom dochi
Odreziſe ſebe iſtoga;
Svoj kriſc uſmi, ſaſvom mochi
Spaſiteglia sliedi ſvoga.
Nu nikako nedopira
Pamet moja ſve iſrjeti;
Js kladenza odkle iſvira
Bogljechjete raſumjeti.

Sa-

Sato nie zknjegna vechje;
Trjebanamje putovati;
Da ovako liepe ſrechje
Budeteſe nagledati.
Samnomchjete ù pokoju
J' ù miru, putovati;
Prie negh ſunze ſraku ſvoju
Usbudenam ukaſati

Gliub. Moj Gljubjeni Spaſiteglju!
Eto vechje ſarze moje
Jſpunichje ſvoju ſceglju
Sa prid Neghe, dochi tvoje.
Sveſcto duſcja mâ ikada
Umjè ſcegljet, ì uffati,

Trat. Saednochje s' tobom ſada
Sve ù gnemu uſcivati.

Gliub. Gnega ſarze moje iſcte,
Neka vechje poſpieſcimo

Trat. Zjenim ſvaki hip godiſcte
Dasè prie uputimo.

Ah koliko iſtinoje,
Dasè hochjè pomgna imati;
Kad ovako koriſnoje
Svetom Druſcbom pribivati.
Kod Gljubize mê isbrane
Da ja njeſam pribivala,
Ovè dare s' Neba dane
Nebih ſada uſcivala.

Do-

Lov. Docim bude pomgna vàſcja
Svoja ſtada prikupiti,
Sabavaje mâ najdraſcja
Urjeme ovako proveſtiti.
Jovadichju mû ſviroku,
Dasè ſvete ſceglje objave;
J' ſcgnom odi na yiſoku
Put Nebesà misli uprave.
Godiſctame primagaju
Saſve ſarze hrabrenoje;
Hochjè uſta da pjevaju
Alli nie ſnaghe moje.
Nu ne hotjeh drugo ikada,
Ovo pravò mogu rjeti,
A' koliko magne ſada
Neghſe cinit raſumjeti.
Niti koju hvalu ſebi
Moje Pieſni iskaleſu;
Nego ſamo, koje trejbi,
Da ſvakomu koriſneſu.
Snam da ova ſcjupja Gora
Na odgovor moj ù ſvemu
Slaghi, ì ljepſci glas otvora
Sato rados maje ù temu
Jeda tako po ſve ſtrane
Ghdi nebudu mene cjuti,
Od Pjeſniſe ove isbrane
Na daleko slas ochjuti.

Kadbi

Kadbi ſnaghe bilo ù meni,
Kliknuobih ù ſve glaſe;
Neka ovi Gaj ſeleni
Moiem glaſom rasljegaſe.
Ah neſvjeſne' Paſtirize'!
Cjuite ù ovi dan veſeli
Sve na isgled od Gljubize
Scto Lovorko ſtari vell.
Snam da hlepi ſarze vaſce,
Er ſa gliubit ſtvorenoie
Jsnach doqro ſvê najdraſcc
Ke gljubavi doſtojnoj.
J' da njedna ſtvar umurla
Samiritga nechje odi:
Sama gljubav neumurla
Pravu rados ſobom vodi.
Cemu iskat, ſctoſe nechje,
Niti moſce iſnach odi?
Pokli djeſu trudi, ì ſmechje
Mirſe, ì pokoj nenahodi.
Saſcto puſtit ludo tako,
Da ſvjet ovi, pun privarà,
Svoiem himbam naopako
Vaſce ìſto ſarze vara.
Vidim ures, ì naprava
Kako ſarze Vaſce veſce;
Er ljepota, nu nè prava,
Vami ſceglje ſve priteſce.

Alli

Alli ako ſvies ù ſebi
Snà, ì dobro raſumie;
Od ljepotè nach pod Nebi
Nechjè ſtvari neſtavnie.
Ona Zvjetu, ki prihodi
Prilicnaſe velì ù ſvemu;
Nu ja vidim da nadhodi,
Jſto Zvjetie Ona ù temu.
Meghju injem, ljepa Ruſa
Jſtinaje cjaſom venè;
Sred iſtoga alli buſa
Druga opeta zapti, ì ſenè.
Ako ures Dubje oſtavja,
Vochje opada, ghine Zvietje;
Alli opeta ſve ponavja
Liepſce ù ſebi Primalietje
Nu ljepota nie tako
Kad probljedi, ì uvene;
Povratitje nie ikako,
Jednom Zapti, jednom ſene
Cemu zjenit ludo tako
Scto doſtojno nie ziene?
Saſcto iskat, rjechju ovako,
Vaſce ſctete neiſrecene!
Ako ljepe bit ſcelite,
Ljepotu onu nad ſve ine
Vaſcjoi duſci udjelite
Kâ nebljedi, ì ne ghine.

Eto-

Etovamje Majka mila
Majka Liepe od Gljubavi
Raisku Gljubav porodila
Srechni Prigled, Ogled pravi
Bogh veliki, kj ù slavi
Od vjekaje blaſcen bio
Eto ſada po gljubavi
Djeteſczeſe porodio
On ù naſcjoj iſtoj puti
Malahanſe ucinio
Sa milinom priteghnuti
Dabi od nas gljubjen bio.
Sarze vaſce varhu ſvega
Sveſcto moſce slaghje, ì draſce
Neka bude gljubir gnega
Onje dobro pravo Naſce.
Ovà gljubav ſama ù vami;
Vaſce duſce ureſichje;
J' ljepotu pravu vami
Svom kripoſti udjelichje.
Ah ú ſebi, rjechjn opeta,
Neſvjeſnabi ſvàka bila,
Kadbi ijednoj ſtvari od ſvjeta
Svoju gljubav vpravila.
Pace takoj pri ſvjetloſti
Podpunoſte sljepe ſada;
Ako iſte iſpraſnoſti
J' taſctina vami vlada

Lje-

Ljepiriza ſamamjena
Sa ſvjetloſti, koja ghine,
U' gnoj ludo privarena
Svarku prima, ì poghine
Orò pogled ſvoj upira
Sunzu, koje negaſiſe;
Sato ſtavno ì pun mira
Uſcivatga neſtraſciſe.
Ovoe Sunze Pravednoſti;
Sato pogled vaſc ù ſvemu
J' vi ſaſvom iſvarſnoſti
Upravite ſamu gnemu.
Alli ſcelim, ako ikada,
Da raſumjen mògu biti;
Sato ovu ljepu ſada
Prilikuchju vami odkriti.
Pogled rjechju, misò, ì ſceglju
Sa ljepomu ſunzu ovemu
Porodjenu Spaſiteglju
Milè, ì draghe, bit ù ſvemu.
Gnega vaſda prid ocima
Duſcè vaſce uſdurſcjati;
Gnega ſvoiem ù mislima
J' pameti vaſda imati.
Vaſce rjeei, ì ſva djela
Gnemu ſamu upraviti;
J' chjutjenſtva ſvá od tiela,
Gnemu ſaſvjem poſvetiti.

Alli

Alli ſarze varhu ſvega
Naka ſcive ſamu gnemu;
J' da vaſcja gljubav gnega
Svom kripoſti gljubi ù ſvemu
Eto pogled vaſc ovako
Sunzuchjete upravgljati:
J' gnegovu ſvjetlos tako
J' jepotu uſcivati.
Ako meni vi ſumgnite,
Vjeru udjelit ù ovcmu,
Nu kuſcjate, ì vighite
Kako sladak Onje ù ſvemu.
Sctogod iſctu vaſce ſceglje,
Sve ù gnemu iſnachjete;
Pravu rados, ì veſeglje
Scgnim ù vjeke imachjete.

SVARHA.

HAG 2015634

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

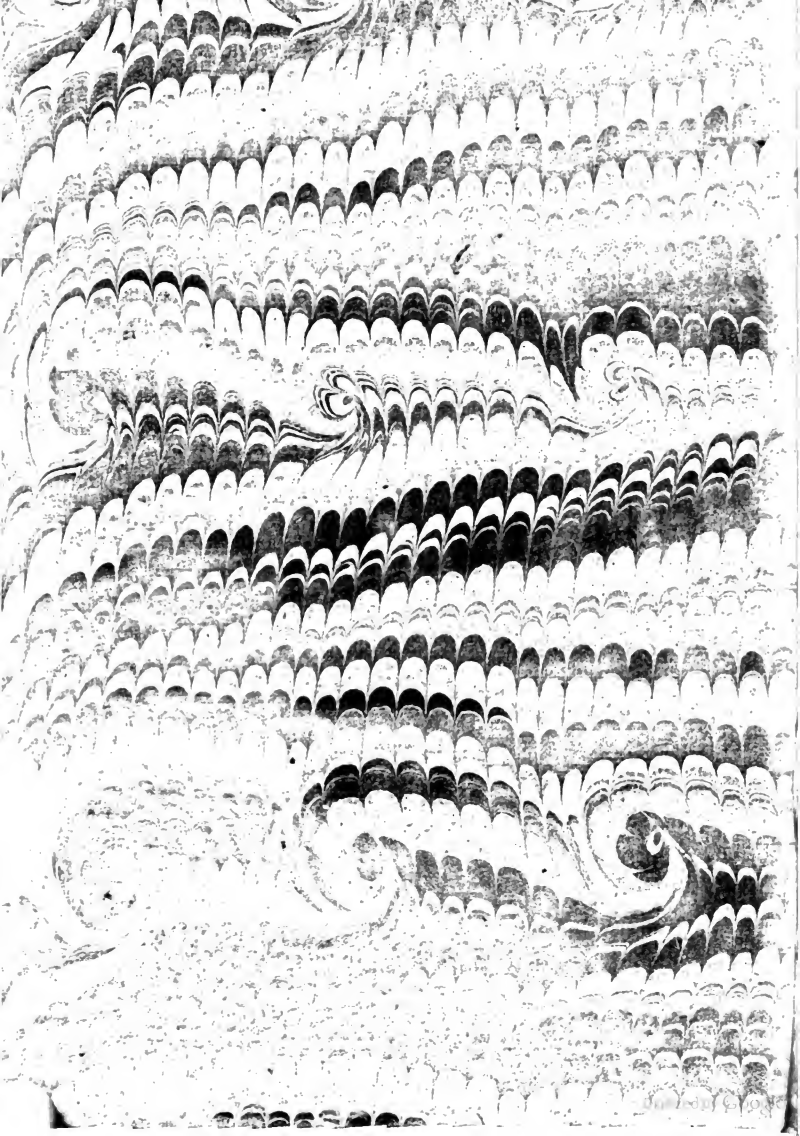

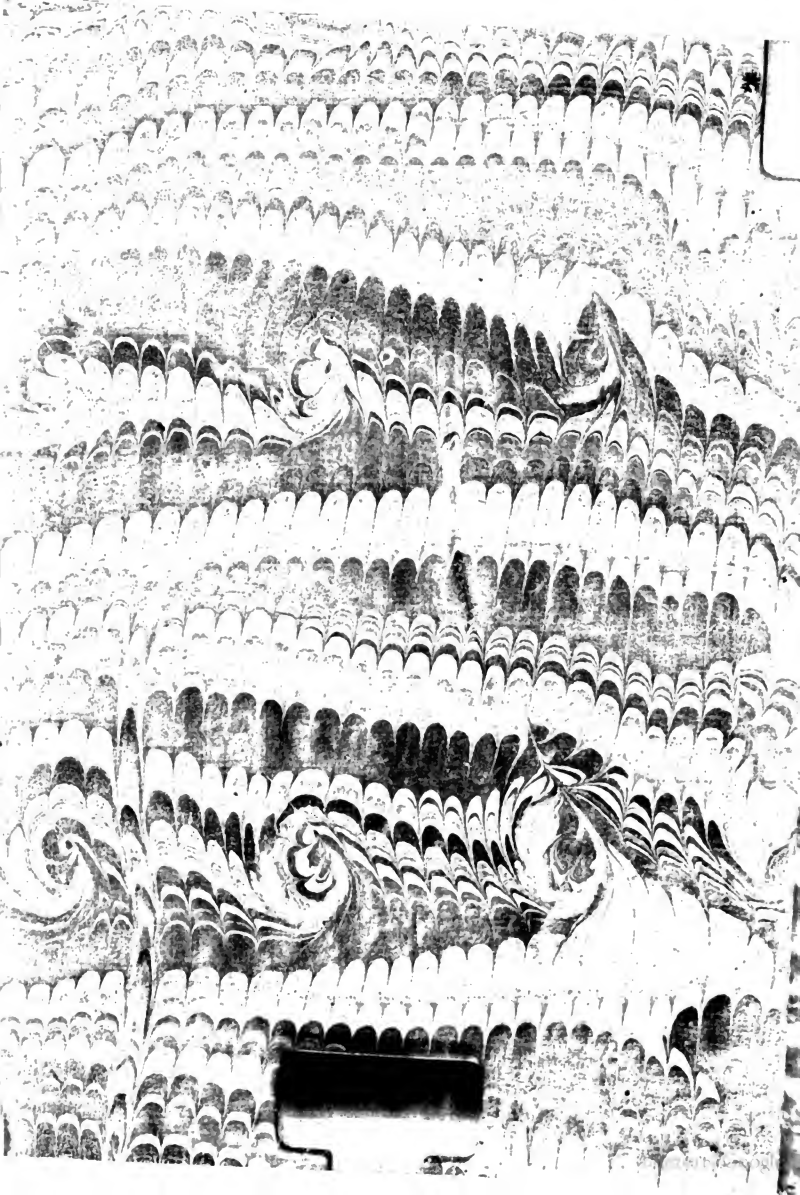

Digitized by Google